

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

בפני **כבוד השופטת - נשיאה עינת רון**

בעניין: **מדינת ישראל**

המאשימה

נגד

יניב דרוקר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלירן אשכנזי
ב"כ הנאשם עו"ד איתי בר עוז
הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות של סחיטה באיומים, לפי הוראות סעיף 428 רישא לחוק העונשין, שש עבירות של הפרת הוראה חוקית – עבירה לפי הוראות סעיף 287 (א) לחוק העונשין, עבירה של קבלת דבר במרמה – עבירה לפי הוראות סעיף 415 רישא לחוק העונשין, שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיפים 345(א)(3) לחוק העונשין, שלוש עבירות של איזמים לחוק העונשין, עבירה של ניסיון לגרם מעשה מגונה לפי סעיף 348 (א) בנסיבות 345 (א)(3) יחד עם סעיפים 25 ו- 350 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה הנאשם תחת צו מבחן שהטיל עליו בית משפט המחוזי מרכז לנוער בת"פ 42617-05-17.

במסגרת צו המבחן שהה הנאשם בהוסטל "בית הדקל" באשקלון. תנאי צו המבחן אסרו העל הנאשם לעשות שימוש באינטרנט או בטלפון סלולארי.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, עת שהה בהוסטל ובחופשות בביתו, עשה הנאשם שימוש ברשת האינטרנט ובאפליקציות סלולאריות על מנת ליצור קשר עם קטינות בנות 7-14 חרף תנאי צו המבחן. הנאשם החזיק בחשבונות באפליקציות אינסטגרם, LIKEE וטיק טוק ופנה באמצעותן לקטינות, לעיתים תוך התחזות לקטין או קטינה אחרת וביקש מהן לשלוח לו תמונות של עצמן בבגד ים או ללא חולצה והכל במטרה לספק את צרכיו המיניים. כאשר סרבו המתלוננות לשלוח לו את התמונות או

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

ליצור עמו קשר נהג הנאשם לאיים עליהן כי יפיץ את תמונותיהן, ישלח מרצחים לביתן והכל כפי שפורט בכתב האישום.

כעולה מפרט האישום הראשון, א.א. הינה קטינה, ילידת 4.11.07, המתגוררת באשדוד. א.א. משתמשת באפליקציית אינסטגרם ומחזיקה בה פרופיל אישי. בתאריך 1.2.20, שלח הנאשם מסרון למספר הטלפון הנייד של א.א. בו כתב "הי נסיכה יש לך חבר". א.א. לא השיבה להודעה.

בתאריך 3.2.20, סמוך לשעה 23:00, פנה הנאשם לא.א. בשנית, באמצעות פרופיל אינסטגרם Yaniv-2 וביקש להכיר אותה. א.א. סירבה תוך שהיא מציינת בפני הנאשם כי היא בת 12. בתגובה כתב הנאשם לא.א. כי הוא התאהב בה וניסה שוב לשכנע את א.א. להתכתב עמו אולם א.א. עמדה בסירובה.

לאור הסירוב שלח הנאשם לא.א. מספר הודעות בהן ציין מספר הטלפון שלה ותמונות של א.א. בבגד ים ממחשב האינסטגרם שלה ואיים עליה כי יפרסם את תמונותיה ומספר הטלפון שלה ב-Youtube ולערבים.

א.א. המבוהלת ביקשה מהנאשם שלא לפרסם את תמונותיה ובתגובה אמר הנאשם כי ימנע מפרסום התמונות במידה וא.א. תשלח לו תמונות נוספות שלה לבושה בבגד ים. המתלוננת לא שלחה לנאשם תמונות נוספות ובתגובה שלח הנאשם לא.א. תמונה נוספת שלה וציין שגם אותה יפרסם.

המתלוננת המבועתת דיווחה על מעשי הנאשם לאמה אשר הגישה תלונה במשטרה. במעשיו, סחט הנאשם את המתלוננת באיומים, בכך שאיים לפגוע בשמה הטוב ובצנעת הפרט שלה ואיים לפרסם את תמונותיה והטיל עליה אימה והכל במטרה שתענה לדרישותיו. כמו כן, במעשיו, הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט.

כעולה מפרט האישום השני, א.א. מתאמנת כמתעמלת אומנותית. בתאריך 23.3.20, פנה הנאשם פעם נוספת לא.א. באמצעות האינסטגרם תחת הפרופיל gymnastics_israel והציג עצמו ככזב בפניה כירין, מתעמלת אומנותית בת 17 מתל אביב. הנאשם הנחזה לירין ביקש את עזרתה של א.א. בפרסום של חשבון האינסטגרם שלו על מנת להגדיל את מספר העוקבים שלו. הנאשם הנחזה לירין וא.א. התכתבו ובמהלך ההתכתבות שלח הנאשם תמונות נערה עם כתפיים חשופות וללא חולצה.

א.א. שאלה את הנאשם אשר התחזה לירין, האם היא בלי חולצה ונענתה בחיוב. בהמשך ההתכתבות שלח הנאשם הודעה כירין בה הציע לא.א. לשלוח לה את תמונתה של ירין ללא חולצה. א.א. סירבה וסיימה את השיחה.

במעשיו האמורים לעיל קיבל הנאשם במרמה את הסכמתה של א.א. לעריכת שיחה בין השניים וזאת בהסתמך על מצג שווא כוזב לפיו הוא קטינה בת 17.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

כעולה מפרט האישום השלישי, ב.ב. הינה קטינה ילידת 2.10.07, המתגוררת בפתח תקווה ועוסקת בהתעמלות אומנותית.

בתאריך 24.3.20, פנה הנאשם לב.ב. באמצעות האינסטגרם תחת הפרופיל gymnastics_israel והציג עצמו בכזב בפניה כירין, מתעמלת אומנותית בת 17 מתל אביב.

הנאשם שוחח עם ב.ב. תוך שהוא מתחזה לירין ומציג עצמו כמתעמלת אומנותית במכבי תל אביב והציע לב.ב. להיות בת הזוג של ירין תוך שהוא מציין בכזב כי ירין מאוהבת בה.

במהלך השיחה שלח הנאשם אשר התחזה לירין תמונת נערה וטען בכזב כי זוהי תמונתה של ירין. בשלב מסוים במהלך השיחה שלח הנאשם לב.ב. תמונה של חזה חשוף תוך מצג שווא כי זהו החזה של ירין. בתגובה לתמונה אמרה ב.ב. שהיא לא מעוניינת לשוחח עם ירין וביקש לסיים את השיחה.

הנאשם אשר התחזה לירין איים בתגובה כי יגיע למקום אימוניה של ב.ב. ושם ירצח אותה, עוד הוסיף הנאשם כי במידה ותשלח לו ב.ב. תמונה לא יממש את איומיו.

ב.ב. המבוהלת דיווחה לאמה אשר הגישה תלונה במשטרת ישראל.

במעשיו האמורים, ביצע הנאשם מעשה מגונה ב.ב. שהינה קטינה מתחת לגיל 14 וזאת לצורך ביזוי מיני, סחט באיומים את המתלוננת במטרה לגרום לה לשלוח אליו תמונות שלה וזאת באמצעות איומים לפגיעה שלא כדין בגופה והפר הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט.

כעולה מפרט האישום הרביעי, ג.ג. הינה קטינה, ילידת 4.3.11, המתגוררת באשקלון. ג.ג. משתמשת באפליקציית Likee במכשיר הטלפון הנייד שלה.

עובר ליום 19/2/20, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם לג.ג. תוך שהוא מציג עצמו בכזב כיניב, נער בן 16 מאשקלון וביקש ממנה לעקוב אחר חשבון.

הנאשם ביקש להתכתב עם ג.ג. אשר סירבה וציינה כי היא ילדה בת 9. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות הסכימה ג.ג. להתכתב עם הנאשם.

במהלך ההתכתבות, שלח הנאשם לג.ג. הודעה בה נרשם כי הוא אוהב אותה וציין בפניה שהבטן שלה יפה וביקש ממנה לשלוח לו תמונות של הבטן שלה. ג.ג. נענתה לבקשתו וצילמה את בטנה החשופה ושלחה לנאשם. הנאשם בתגובה החמיא לה ואמר לה "יש לך גוף פצצה".

הנאשם ביקש מג.ג. שתצלם את גופה ואת עצמה לבושה בבגד ים ותשלח לו אולם ג.ג. סירבה וניסתה להתחמק מבקשת הנאשם. לאחר מכן פנה בשנית וביקש מג.ג. לצלם את עצמה ללא חולצה. ג.ג. סירבה ובתגובה איים הנאשם על ג.ג. כי יפיץ את תמונותיה של ג.ג. ביוטיוב ויעבירם לערבים.

ג.ג. המבוהלת דיווחה על מעשי הנאשם לאמה אשר הגישה תלונה במשטרה.

במעשיו האמורים לעיל, גרם הנאשם לג.ג. קטינה מתחת לגיל 14, לבצע מעשה מגונה לצורך גירוי וביזוי מיני בכך שביקש ממנה לצלם את בטנה החשופה, ניסה הנאשם לגרום לג.ג. להצטלם ללא חולצה ובבגד ים ולשלוח לו את תמונתה, בהיותה קטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

ובהסכמתה שהוגשה במרמה לגבי מיהות העושה. עוד הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה לו על ידי בית המשפט.

כעולה מהאישום החמישי, ד.ד. היא קטינה ילידת 27.9.12, המתגוררת בקרית ים. ד.ד. משתמשת באפליקציית טיקטוק במכשיר הטלפון הנייד שלה. בתאריך 19.2.20, בשעות הערב, פנה הנאשם לד.ד. ושאל אותה האם היא משתמשת באינסטגרם. בתגובה פנתה ד.ד. לאמה אשר כתבה לנאשם כי ד.ד. היא ילדה קטנה ואיננה משתמשת באינסטגרם. בתגובה רשם הנאשם לד.ד. **"צילמתי תמונות שלך ואני מפרסם לערבים שימצאו אותך ואת המשפחה שלך ויהרגו"**. במעשיו האמורים איים הנאשם על ד.ד. ואמה כי יפגע בגופן שלא כדין והכל במטרה להפחידה, עוד הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט.

כעולה מהאישום השישי, ה.ה. הינה קטינה ילידת 5.3.07, המתגוררת בראשון לציון בשכונת לנאשם והינה מכרה של אחותו.

ה.ה. משתמשת באפליקציית אינסטגרם ומחזיקה בה פרופיל אישי. בתאריך 1.3.20, פנה הנאשם לה.ה. באמצעות אפליקציית האינסטגרם, תוך שהוא עושה שימוש בכינוי tol2_2 ומתחזה לנער בן גילה של ה.ה.

בעקבות פניית הנאשם, החלו ה.ה. והנאשם להתכתב, במהלך ההתכתבות בין השניים ביקש הנאשם מה.ה. לשלוח לו תמונה שלה עם חולצת בטן, ה.ה. בתגובה שלחה לו תמונת פנים שלה. כעבור מספר שעות פנה הנאשם שוב לה.ה. וביקש ממנה שתשלח לו תמונה של החזה שלה ללא חולצה, ה.ה. סירבה.

בתגובה לסירוב שלח הנאשם לה.ה. תמונות של אמה ונקב בשמה בשם אביה. ה.ה. המפוחדת הכחישה קשר לתמונה ולשמו של אביה ובתגובה השיב הנאשם כי הוא יודע פרטים רבים על ה.ה. משלא שלחה ה.ה. התמונות האמורות לעיל לנאשם, פנה הנאשם אליה בשנית ואמר לה כי במידה ולא יקבל את התמונות יפנה לערבים אשר יגיעו אליה וירצו את אמה. ה.ה. המבוהלת דיווחה לאמה על מעשיו הנאשם אשר הגישה תלונה למשטרה.

במעשיו האמורים לעיל, בכך שניסה הנאשם לגרום לה.ה. ללא חולצה ובגד ים ולשלוח לו את תמונתה, ניסה הנאשם לבצע בה מעשה מגונה לצורך גירוי וביזוי מיני, בהיותה קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, ובהסכמתה שהוגשה במרמה לגבי מיהות העושה. במעשיו האמורים לעיל סחט הנאשם באיומים את ה.ה. כמו כן במעשיו האמורים לעיל, הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט.

כעולה מהאישום השביעי, ו.ו. הינה קטינה בת 10 המתגוררת בראשון לציון משתמשת באפליקציית Likee במכשיר הטלפון הנייד שלה.

בתאריך 26.2.20, פנה הנאשם לו.ו. וכתב לה: **"אני צילמתי תמונות שלך ומפרסם לערבים שיהרגו את המשפחה שלך רוצה או לא ??? עם לא שלחי עוקב"**. ו.ו. דיווחה לאמה הפנייה וזו הגישה תלונה במשטרה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

טיעוני הצדדים לעונש :

טיעוני המאשימה לעונש :

הנאשם הודה והרשע בעובדות כתב אישום מתוקן, החושפות מסכת מכוערת ביותר של עבירות סחיטה באיומים, הפרת הוראה חוקית, קבלת דבר במרמה, מעשה מגונה בקטינה וניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14.

כתב האישום מגולל מסכת אירועים שמתרחשת עת הנאשם היה תחת צו מבחן של בית המשפט המחוזי-מרכז ושהה בהוסטל שיקומי. במהלך סופי השבוע, עת יצא לביתו, פנה לשורה של קטינות בשלל אפליקציות סלולאריות וניהל איתן שיחות, כאשר פעמים רבות הן היו בעלות אופי מיני, תוך שהנאשם ניסה לשכנע אותן להצטלם בעירום חלקי.

הנאשם התחזה לקטין או קטינות ובאחד מפרטי האישום אף התחזה לנערה וקיים שיח לסבי במטרה ליצר קרבה, כאשר לא נענה הנאשם איים על הקטינות וסחט אותן.

ב"כ המאשימה ביקש לתאר את המשמעות של המעשים כאשר ילדה בת 7 או 12 מקבלת איומים כי ירצח את הוריה ו/או כי תמונותיה יופצו לערבים.

באישום השישי הנאשם בחר בקורבן שיש לה הכרות עם אחותו והנאשם ידע עליה פרטים אישיים. במשך תקופה בת חודש וחצי הטיל הנאשם אימה על הקטינות בצורה שיטתית. את אחת הקטינות הטריד פעמיים. הנאשם בחר סיפורי כיסוי שחוזרים על עצמם, התחזה למתעמלת אומנותית כאשר פנה לקטינות.

ב"כ המאשימה הדגיש כי העבירות בוצעו כאשר הנאשם היה תחת צו מבחן.

זאת ועוד, בפברואר-מרץ 2020, דנה כב' השופטת המחוזית מרסק-מרום בבקשת שירות המבחן להפקיע את צו המבחן של הנאשם והוא נמצא בפנימייה טיפולית באשקלון לאור אירועים שהיו שם, חלקם קשורים לשימוש בפלאפון בזמן שנאסר עליו לעשות כן. לפני הדיון אצל כב' השופטת מרסק ולאחריו ביצע הנאשם את העבירות וזאת למרות החרטה אותה הביע בפני בית המשפט.

לטענת ב"כ המאשימה, אין לתת בנאשם שום אמון, הלכו איתו כברת דרך, הטיפולים אותם עבר לא סייעו לו, הנאשם המשיך לבצע את העבירות כעונש מאסר מותנה מרחף מעל ראשו, הוא נעדר מורא חוק ולא מהסס לפגוע בקטינים, התנהלותו הובילה למעצר של קרובי משפחתו, החרמת פלאפונים ולנאשם זה לא מפריע.

כחברה יש לדאוג לקטינים למרחב בטוח באינטרנט. יש משמעות להרתעת היחיד – כאמור, מדובר בנאשם שהוא נעדר מורא חוק, פועל בצורה שיטתית ויש להעביר לו מסר ברור. הנזקים שגרם הנאשם משמעותיים בחוויה של המתלוננות ויש חשש גם לפגיעה בהוריהן. המעשים הקודמים בגינם הורשע הנאשם דומים למעשים אותם ביצע כיום, דהיינו על הנאשם היה להיות מודע למעשיו האסורים.

לעניין הרתעת הרבים, על בית המשפט לשלוח מסר לכל מי שחושב שאפשר לבצע איומים באמצעות רשת האינטרנט ולהגן על החלשים ובמיוחד על קטינים. המאשימה עותרת כי ייגזר על הנאשם עונש

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

מאסר ברף הבינוני גבוה של המתחם (שנע בין 24 חודשים ועד ל- 48 חודשים) בהפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר, פיצוי לקורבנותיו.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

כתב האישום אכן מתאר מעשים קשים, רעים ומכוערים ואין ספק כי על הנאשם להישפט ולהיענש עליהם. ואולם, לטענת ב"כ הנאשם, קיימות נסיבות לקולא ברמה האישית בעניינו של הנאשם וכן ברף הפנימי של העבירות בגין הורשע הנאשם, שאינן ברף הגבוה של המתחם כי אם ברף הבינוני נמוך. לענין הנסיבות האישיות של הנאשם, מדובר בנאשם צעיר. בעת ביצוע העבירות היה בן 19, על סף קטינות ויש לראות בו כבגיר צעיר. תסקיר שירות המבחן מתאר נסיבות חיים אישיות מורכבות של הנאשם.

הנאשם הופנה לבית חולים לאחר ניסיון פגיעה עצמית ואובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז (המסמך הוצג רק לצורך הצגת אבחון הפרעת הקשב).

שירות המבחן מתאר את חיי הנאשם כמאופיינים בחוסר יציבות תוך קושי משמעותי של הוריו למעורבות רבה בחייו. הנאשם נעדר מסגרת תמיכה ודמות שמובילה אותו למקומות הנכונים. בהליך טיפולי קודם, דומה היה כי הנאשם מפיק תועלת מהטיפול, ואולם, ההוסטל נסגר וסגירתו היוותה נקודת שבר, כאשר הנאשם נפלט ממסגרת בטוחה, בה לא ביצע עבירות ועבר להוסטל פתוח אליו התקשה להסתגל. לכך יש לצרף את נגיף הקורונה שהתפשט בעולם והשפיע על כולם ברמת הלחץ. יכול להיות שאלמלא ההוסטל היה נסגר הנאשם היה ממשיך בהליך הטיפול ולא היינו מגיעים לאירוע שהוביל לכתב האישום.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם הודה, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי ועדויות של מתלוננות וקרובי משפחה וזאת חרף כך שניהול הליך הוכחות היה מעלה סוגיות.

ביחס לאישום הראשון, מדובר בקטינה, ילידת 2007, עסקין בהפרת הוראה חוקית, שימוש בטלפון הנייד ויצירת קשר, הנאשם איים על המתלוננת כי יפרסם את תמונותיה "לערבים", הקטינה לא שלחה לנאשם תמונה שלה בבגד ים וגם עבירת סחיטה באיומים לא יצאה אל הפועל, מדובר בעבירה של סחיטה באיומים ברף הנמוך.

האישום השני עניינו קבלת דבר במרמה, המרמה היא עצם השיחה עם המתלוננת.

ביחס לאישום השלישי – מעשה מגונה, שמשמעו שליחת תמונה של חזה חשוף מהנאשם אל המתלוננת. לא היה כאן מעשה של נגיעה או תמונה שהקטינה שלחה אל הנאשם ואף הסחיטה לא יצאה אל הפועל, על כן, מדובר באיומים והפרת הוראה חוקית ברף הנמוך.

האישום הרביעי- המעשה המגונה הוא צילום הבטן התחתונה של המתלוננת. מדובר ברף נמוך של מעשה מגונה, האיומים היו כי הנאשם יפיץ את תמונותיה, ללא סחיטה או דרישה באיומים. הפרת ההוראה החוקית היא השימוש בטלפון.

האישום החמישי עניינו באיומים והפרת הוראה חוקית, לא בוצע כל מעשה מגונה והאיומים היו בקשר לשליחת תמונות לערבים בלי כוונה לממש אותם.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

האישום השישי עניינו בניסיון למעשה מגונה, הנאשם ביקש תמונה ללא חולצה ולא קיבל, יש כאן אירוע של סחיטה שלא מומש והפרת הוראה חוקית. האישום השביעי, הנאשם ביקש מהמתלוננת כי תוסיף לו עוקב, אין המדובר בתחום או במעשה נפשע ואכזר.

בעניינו, לא נעשו כל מעשים למתלוננות ואין מדובר בתיק דגל שצריך להוביל את הפגיעה בקטינות או קטינים ברשת. הנאשם הוא אדם מסכן שעבר חיים מורכבים, נעשה ניסיון לשקם את עצמו שלא צלח בגלל נסיבות שלא קשורות רק אל הנאשם. יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני נמוך של המתחם.

שירות המבחן מציין כי יכול שהנאשם יוכל להשתלב בהליך טיפולי במסגרת כותלי המעצר, שירות המבחן מציין את הסתגלותו של הנאשם למעצר כגורם חיובי ומעורר תקווה. מתחם הענישה אמור לנוע, לטענת ב"כ הנאשם, בין 16 ל- 36 חודשי מאסר, ובשל גילו הצעיר של הנאשם, קבלת האחריות, הפסקת הטיפול וניצני האופטימיות העולים מהתסקיר יש כדי להורות כי ענישה בת 24 חודשים תהווה את נסיבות המקרה ותאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת הליך המאסר. עוד עתר ב"כ הנאשם כי עונש המאסר המותנה יופעל בחופף ובמצטבר ולא במצטבר כפי עתירת המאשימה.

דברו האחרון של הנאשם:

בדברו האחרון טען הנאשם כי לפני שהפנימייה נסגרה לא ביצע עבירות, הוא נלחץ כאשר הפנימייה נסגרה, הוא מאשים רק את עצמו, הוא מצטער ומתחרט על זה שפגע בבנות והוא מבקש לעבור טיפול בבית הסוהר.

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם כבן 19, עצור מאז חודש מרץ, טרם מעצרו שהה בהוסטל חסות הנוער לצורך טיפול בתחום עבריות מין. הנאשם הינו בכור ויש לו אחות כבת 13, כמו כן, יש לו אח גדול מנישואיו הקודמים של אביו. הוריו של הנאשם נפרדו לפני כ- 8 שנים ותסקיר שירות המבחן מתאר את הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם, תפקוד הורי לקוי וקושי לספק לנאשם תנאי התפתחות בסיסיים, כאשר ברקע מצוקה כלכלית וחשד להתמכרות לאלכוהול של אביו.

הנאשם נשר מהמערכת החינוכית לאחר כ- 10 שנות לימוד, במהלכן נעשו ניסיונות לשלבו במספר מסגרות. מגיל צעיר מגלה קשיי התנהגות, הסתגלות והיענות לסמכות המסגרות בהן שולב לצד קשיים חברתיים. כמו כן תוארה התנהלות אלימה, צריכת חומרים פסיכואקטיביים מגיל 13 וכן מעורבות עם החוק מגיל זה. לצבא לא גויס מסיבת אי התאמה.

מעיון במרשם הפלילי עולה כי מעורבותו של הנאשם עם החוק החלה בהיותו כבן 3, יש לו הרשעה קודמת משנת 2019, בגין ריבוי עבירות בתחום המין בגינה נדון לעונש מאסר מותנה, של"צ וצו מבחן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

למשך 14 חודשים בתנאי מגורים. מאז היותו בן 13 טופל הנאשם בגין ביצוע עבירות מין, אלימות ורכוש והקשר עמו אופיין בחוסר יציבות תוך קושי של הוריו להתגייס למעורבות רבה ומותאמת יותר בחייו.

הנאשם החל לצרוך חומרים פסיכואקטיביים בהיותו כבן 13, בתדירות יומיומית וחלק ממעורבותו עם החוק נעשתה תחת השפעת אלכוהול, אשר מהווה גורם סיכון עבורו בהיותו מגביר דחפים ומפחית יכולת לויסותם. מהכרות עמו עלה, כי הנאשם מתקשה לזהות קשר בין צריכת אלכוהול לביצוע העבירות, בעיקר מתחום המין והאלימות ושלל נזקקות טיפולית בתחום.

בחודש מאי 2017, נעצר לראשונה ושהה בכלא אופק כחודשיים, בהמשך שולב בחלופת מעצר 'שיטה' ייעודית לנערים ושהותו בה הופסקה לאחר 5 חודשים בשל התנהגות פורצת גבולות ופוגענית. בחודש נובמבר 2017, נקלט בהוסטל חסות הנוער 'לחן זיתן' ושהה בה למשך כשנתיים. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית לנערים פוגעים מינית ועלה רושם מיכולת שיתוף והסתגלות בסיסיים למקום ולתנאי הטיפול, לצד קשיים בינאישיים.

עם סגירת ההוסטל הועבר הנאשם להוסטל פתוח "בית הדקל". תחילה נראה כי הוא מסתגל ללא קשיים ואף התאפשר לו לצאת לחופשות ולקבל ביקורים.

בהמשך, במהלך חודש ינואר 2020, גילה התנהלות חריגה של שתיית אלכוהול ושימוש בטלפון חכם, בניגוד לתכנית המוגנות, גילה תוקפנות כלפי הצוות וכלפי עצמו והוחלט להורות על הפקעת צו המבחן של הנאשם. בית המשפט נמנע מהפקעת השל"צ וזמן קצר לאחר מכן, נעצר הנאשם ויתרת תקופת השל"צ הומרה לעונש מאסר.

הנאשם לא הפיק תועלת מהמסגרות הטיפוליות בהן שהה ומאפייניו האישיותיים והיעדר גבולות ברורים מצד סביבתו מאפשרים את אופן התנהלותו.

מאז מעצרו שוהה הנאשם באגף השגחה בין היתר בשל איום בפגיעה עצמית, מצוי בקשר עם עו"ס בית המעצר ומסתייע בגורמי שב"ס לקידום מצבו.

הנאשם תאר חשיפה למין ולמיניות מגיל צעיר, צרך במשך שנים רבות תכנים פורנוגרפיים, כאשר שירות המבחן מתרשם מאלמנטים התמכרותיים למין לצורך ויסות והרגע חושיים ורגשיים. אף בהיותו בטיפול צרך פורנוגרפיה.

הנאשם מודה בביצוע העבירות נושא כתב האישום ברמה הפורמלית, התייחסותו לעבירות בלתי בשלה, מילולית וחיצונית, כאשר קיים נתק רגשי ממשמעות וחומרת העבירות, הנאשם מתקשה להכיר בנזקים שגרם בפגיעותיו לקטינות, נפגעות העבירה. משליך אחריות לביצוע העבירות על אירועים חיצוניים אותם חווה.

שירות המבחן מעריך כי לנאשם עיסוק אינטנסיבי במין ובמיניות בשנים האחרונות, דחפים מיניים ואלים מוגברים ולו קושי בשליטה בהם, ברקע שימוש לרעה באלכוהול. מעשיו מתוכננים ומאופיינים בהפעלת מניפולציות על הקורבנות וניצול גילן הצעיר.

העבירות בוצעו על ידו בתקופה בה השתתף בהליך טיפול אינטנסיבי תוך הסתרת מעשיו כלפי קטינות אקראיות.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

מעשיו מאופיינים בניצול, מניפולטיביות ותכנון, כמו גם עולה כוחניות ואלמנטים של שליטה ונקמנות בקורבנותיו. הנאשם עושה שימוש מניפולטיבי ברשת האינטרנט, מיומנויותיו, בקיאותו והשקעת כוחותיו ברשתות החברתיות, גילן של הקטינות ותפיסתו אותן כאובייקט לגיטימי למימוש צרכיו. שירות המבחן שקל עיסוק מוגבר במין, קשיי ויסות והעדר ביקורתית עצמית ואמפתיה. וכן אלמנטים אלימים במעשיו שכאשר אף לא פעל להפסיק את מעשיו הפוגעניים בכוחות עצמו, כאמור בהיותו במסגרת טיפולית ותחת סנקציות משפטיות, עוד שקל את היות הנאשם בגיר צעיר, נעדר מערכת תמיכה.

כגורם להפחתת סיכון, נלקח בחשבון גילו הצעיר של הנאשם אשר חוה הרתעה מסוימת ממעצרו הממושך לראשונה בחייו ויכול שהנאשם יוכל להירתם מטיפול דרשני ואינטנסיבי במידה ויעבור הכנה לכך במסגרת שב"ס.

שירות המבחן ממליץ על הצבת גבול ברור להתנהגותו, לשקף לנאשם את חומרת מעשיו והנזק שהסב לקורבנות העבירות במסגרת ריצוי העונש וכן בחינת התאמתו לטיפול במסגרת ריצוי עונש מאסר וכן מתן פיצוי כספי מידתי לנפגעות העבירה.

תסקיר נפגעות העבירה :

הוגשו שלושה תסקירי נפגעות עבירה מפרטי אישום 2,3 ו-4, על ידי הוריהן של המתלוננות. מתסקיר אחת מנפגעות העבירה, מציינת האם כי קשה להאמין כי זה הגיע לביתה וכי בתה בת ה-9 תפנה אליה ב- 03:00 לפנות בוקר בוכה ורועדת מפחד עם טלפון ביד. הנאשם ביקש מנפגעת העבירה לשלוח לו תמונות ערום שלה או חלקים מגופה ואם לא תעשה כרצונו יפרסם את תמונותיה ברשת. האם ציינה כי אינה בטוחה אלו תמונות הספיקה לשלוח לנאשם וכי תחילה חששה הבת לשתף אותה במה שארע.

האם ציינה כי שוחחה עם מוקד 105, אבל הילדה המשיכה לחשוש שכן מסרה לנאשם מה מקום מגוריה. הוריה נאלצו לדאוג כי תהיה בהשגה, שכן הילדה סירבה ללכת אף לסופר הנמצא בסמיכות לביתם. למרות שבסופו של דבר התברר כי הבת לא שלחה תמונות, עדיין היא נזקקה להשגחה צמודה עד לרגע בו נמסר כי הנאשם נעצר.

מתסקיר נפגעת העבירה השני שהוגש, ציינה האם כי העבירה גרמה לבתה לפחדים בלילות ומהכרות עם אנשים זרים חדשים, היא חוששת מהנאשם שיפגע בה, יחפש אותה ויאיים עליה שוב. תחילה הייתה מסוגרת עם עצמה ופחדה לדבר על הנושא, ביקש מאמה שתשב לידה עד שתירדם וכן ביקשה להשאיר נורה דולקת, על מנת שלא תישן בחושך.

האירוע גרם לקטינה לחרדות אשר נרגעו רק לאחר כניסתו של הנאשם לכלא, הקטינה חוששת כי כאשר הנאשם ישתחרר ממאסרו הוא יפגע בה.

מתסקיר נפגעת העבירה השלישי שהוגש, עולה כי הקטינה, בת 12 במועד האירוע, אמה ציינה בתצהיר כי הנאשם שלח לבתה הודעות טקסט כי הוא מעונין להכיר אותה והטריד אותה במשך שבועות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

בהודעות חוזרות שהוא מאוהב בה והוא מבקש להכירה. הקטינה הבהיר הלו כי היא בת 12 וכי פער הגילאים ביניהם עצום, אך זה לא מנע מהנאשם מלהמשיך ולהטריד אותה. הנאשם התעקש כי הקטינה תשלח לו תמונות ותיפגש איתו וכאשר סירבה בתוקף איים כי יפיץ את תמונותיה לערבים.

הקטינה עברה טיפולים פסיכולוגיים, התקשתה להירדם בלילות, סירבה לצאת מהבית למשך כשלושה חודשים והתעקשה ללכת לבית הספר ולחוגים אלא בליווי מבוגר בלבד. הקטינה חששה להיכנס לרשתות החברתיות וניתקה כל קשר עם חברים ומציאות בכלל. האם ביקשה לנהוג בחומרה עם הנאשם ולא להקל בעונשו על מנת שלא יחזור לסורו ויטריד בנות קטינות תמימות. העונש של הנאשם לא ימחק את הפגיעה בנפש הרכה של בתה, הוא אנס את נפשה הרכה והתמימה.

דיון והכרעה :

בתחילת דבריי, מצאתי להתייחס לטענת ב"כ הנאשם, שלפיה הנאשם שלפניי הינו "בגיר - צעיר". אין מקום לקבל טענה זו.

ביום 7.3.18, ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 6961/17 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], אשר ביטל את הלכת "בגיר צעיר" והדגיש כי גילו של נאשם, בעת ביצוע העבירה, יכול שיהווה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם, כמו גם בגזירת העונש, אך מדובר בשיקול דעת המסור לבית המשפט בלבד. כל שקיים בעניינו הוא חובת תסקיר.

בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, התשל"ז 1977, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, שומה על בית המשפט, להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בהוראות סעיף 40 ט' לחוק העונשין.

דומה כי אין צורך להכביר במילים בדבר מעשיו הפוגעניים של הנאשם. בביצוע העבירות על ידו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים, בהם שלמות גופן וכבודן של המתלוננות; צנעת הפרט וכבודם של קטינים ובעניינו קטינות; האוטונומיה האישית ופרטיותן וכן בזכותן של המתלוננות לשלווה וביטחון.

כפי שנקבע בפסיקה: "הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן... מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו..." (ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11/8/08)).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

בכל הנוגע לעבירות המבוצעות באמצעות רשת האינטרנט, פגע הנאשם בניסיון לשמור על מרחב זה כמקום בטוח ונגיש לכל ובייחוד כלפי קטינים, שהינה קבוצה פגיעה, בשים לב לתמימותם והיעדר יכולתם להבין את הסכנות האורבות להם במרשתת.

קטינים ובוודאי קטינים כה צעירים בשנים כפי שבמקרה דנן אינם ערים לכלל השלכות השימוש ברשתות החברתיות, אינם ערים לתחכום שנעשה על ידי עוברי חוק במטרה לנצלם בדרכים שונות, לרבות לצורך ביצוע עבירות מין.

על עבירות אלה התווספה הפגיעה בערכים המוגנים של כיבוד החוק, שמירה על סדרי השלטון והמשפט ושמירת ביטחון הציבור (בנוגע לעבירות הפרת ההוראה החוקית).

בעבירה של סחיטה באיומים, הערך החברתי שנפגע הינו של שלווה נפשו של אדם וכן החירות לפעול ולקבל החלטות ללא חשש.

בעבירת איומים, מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניא אותו מביצוע פעולה אותה ביקש לבצע (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 105, 96).

באשר לחומרת עבירות הסחיטה באיומים, יפים דברי השופט א' א' לוי, בע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1.11.01):

"[...] סחיטה באיומים היא למרבה הדאבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רחוקות אוזר הקרבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסויים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה. ענישה מסוג זה מטרתה איפוא משולבת, לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאת הנפש שהיא מעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם כדי לעודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה, ולהביא את דברם בפני רשויות החוק כדי לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים"

בענייננו הפגיעה שבסחיטה באיומים קשה שבעתיים משהופנתה אל קטינות כה צעירות בשנים וכאשר האיומים שהופנו כלפיהן היו כה בוטים וכה מטילי אימה עליהן.

עוד ועוד אירועי אלימות מינית מגיעים לפתחו של בית המשפט. אירועים כגון אלה כוללים לא אחת פגיעות מיניות שקשה לעמוד על השפעתן לטווח הארוך.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

פסיקת בית המשפט העליון מכירה בצורך להגן על קטינים מפני עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט ונודעה חשיבות להרחקת הפוגעים מהחברה.

יפים לעניין זה הדברים שנקבע בע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 16.1.14):

"[...] מבחינת מתחם הענישה הראוי, אין אנו סבורים כי ניתן לקבל את טענות המערער, לפיהן "הריחוק הטכנולוגי" בין המערער לקורבנות מצדיק ענישה מקלה... למרות שמעשי המערער אל מול קורבנותיו נעשו במרחב הווירטואלי, הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה (ראו: אסף הרדוף הפשע המקוון 338 (2010) (להלן: הרדוף)). מעבר לכך, ניתן אף לעמוד על הערך המוגן של כבודם של הקטינים וזכותם לפרטיות, כעומד בבסיס העבירות נשוא עניינינו (ראו: הרדוף, בעמ' 348-349). כפי שניתן לראות, אין בהיותה של העבירה מבוצעת באמצעות רשת האינטרנט, כדי להפחית בהכרח את חומרת פגיעתה בערכים מוגנים. אדרבה, המשפט אמור להיות ערוך לאיומים החדשים על גופם, כבודם ושלוות חייהם של נפגעי עבירות ולתת להם מענה הולם..."

עוד אני מוצאת להפנות לדברים שנקבעו בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 21.1.14), אליו הפנה אף ב"כ המאשימה:

"[...] הקריאה למשפט כי יתמודד עם הסכנות החדשות ברשת רלוונטית היא גם לגזירת הדין. השיקולים המנחים את קביעת שיעורו של העונש בגין ביצוע מעשים פליליים שמתחדשים ומשתנים הינם אותם שיקולים הנידונים לגבי העבירות המוכרות, כפי שנקבעו בפסיקה, על פי הניסיון המשפטי וכן תיקון 113 לחוק העונשין".

עיון במאגרים השונים, מלמד על התרחבות תופעה עבריינית של עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט כאשר במרבית המקרים העבירות מבוצעות כלפי קורבנות עבירה שהם קטינים באופן המקשה על הוריהם לפקח עליהם מפני הסכנות האורבות להם בכלל ומפני קבלת מסרים עם תכנים מיניים בפרט. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בבש"פ 2056/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 22.3.13):

"[...] המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. [...] האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. [...] מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

[...] **כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. [...]** אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת".

על בתי המשפט ליתן את הדעת לכך, כי על אף שעבירות מסוג זה אינן כוללות מרכיב של מגע פיזי בין הנאשם לקרבן, חומרתן רבה והן ראויות לעונשים חמורים. חומרתן הרבה של עבירות המין במרחב הווירטואלי נובעת בין היתר בשל הקלות בה ניתן לבצע את העבירות, התדירות הגבוהה, עברייני המין אינו חשוף לכל עין בוחנת והוא מסתתר בין קירות ביתו ומאחורי זהויות בדויות בלא כל הפרעה. המרחב הרשתי כולל אפשרויות מגוונות לפגיעה מינית ויכול להוביל בהמשך אף לפגיעה מינית גם במרחב הפיזי. (ע"פ 4629/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.11.20)).

בפגיעות המיניות יש כדי להביא לטלטלה של ממש בנפשה של הנפגעת, תוך רמיסה מוחלטת של כבודה והאמונות בהן החזיקה עד אותו רגע נתעב בו שונו חייה ללא היכר. אין עבירות המין עשויות מקשה אחת, ומדובר בספקטרום רחב של פגיעות המשתנות בנסיבותיהן, חומרתן, עצמתן ותדירותן. כך או כך, הכל מסכימים כי עבירות המין, גורמות לצלקות של ממש בנפש הקורבן.

הפסיקה הכירה זה מכבר בחומרה היתרה שבעבירות המין ונתנה דעתה לקושי ולפגיעות המרובות המובנות בהן (ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 10.03.08); ע"פ 3991/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 15.01.2020)).

בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** מצביעה על כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בכתב האישום אינה פחותה כלל ועיקר. הנאשם נהג לפנות לקטינות, באמצעות הרשתות החברתיות, תוך שהוא התחזה לאחר. הנאשם יצר קשר בדרך מניפולטיבית, תוך שניסה לשכנע את הקטינות לשלוח לו תכנים מיניים, כאשר בפרט האישום השלישי, הקטינה שלחה לנאשם צילום של בטנה התחתונה. משלא צלחו שכנועיו, איים הנאשם על הקטינות בפגיעה בגופן ו/או במשפחתן וכן בהפצת תמונותיהן באפליקציית ה- YouTube ולעריבים.

נכון אמנם כי העבירות בוצעו ללא מגע פיזי בקורבנות, ואולם, כאמור לעיל, אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירות המיוחסות לנאשם.

זאת ועוד, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כאשר היה תחת מסגרת טיפולית וצו מבחן ובעודו ממתין לדיון בבקשת שירות המבחן להפקיע את צו השל"צ בעניינו, ולאחריו, לאחר שניתנה לנאשם הזדמנות נוספת, על ידי בית המשפט המחוזי-מרכז, המשיך הנאשם וביצע את העבירות נשוא כתב האישום. נראה כי מורא החוק אינו על הנאשם והוא אף לא השכיל לנצל הזדמנויות קודמות שניתנו לו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה עגומה ומטרידה, שעניינה הן בנסיבות האישיות הקשורות בנאשם ואולם עולה תמונה מורכבת המעידה על אופיו המניפולטיבי של הנאשם, קשייו להביע אמפתיה למתלוננות והיעדר יכולתו לבקר את עצמו. עולה כי הודאתו בביצוע העבירות הינה ברמה הפורמלית והתייחסותו אליהן הינה בלתי בשלה, מילולית וחיצונית, כשבלט כי הוא מצוי בנתק רגשי ממשמעות וחומרת העבירות, ללא יכולת הכרה בנזקים שגרם בפגיעותיו לקטינות-נפגעות העבירה.

בבחינת הנזק שנגרם למתלוננות, על רקע נסיבות ביצוע העבירה כפי שעלו מתסקירי נפגעות העבירה, בעניינן של שלוש מתלוננות, זועקת הפגיעה בכבודן ובביטחונן האישי, החרדות שצפו בעקבות האירועים נושא כתב האישום, הפחד מלהסתובב בגפן ברחוב כמו גם החשש כי הנאשם יבוא וינקום בהן.

אדגיש, כי הגם שלא הוגש לעיוני תסקיר נפגעת עבירה, בעניינן של כלל הקטינות, אין בכך כדי למנוע מבית המשפט מלעמוד על הנזק שנגרם להן, שכן המדובר בסוג עבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טבען (ע"פ 5795/16 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.01.18)).

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מנעד הענישה בעבירות כגון דא הוא רחב וברי כי הדבר נשען על נסיבות ביצוע העבירה המשתנות ממקרה למקרה. עיון בפסיקה מלמד כי הענישה הנוהגת כוללת רכיב משמעותי של מאסר בפועל, כאשר אורך המאסר תלוי, בין היתר, בעוצמת הפגיעה. לשם המחשה אפנה למספר דוגמאות בעלות מאפיינים דומים, אף כי ברי שאף אחד מן המקרים אינו זהה, במכלול נסיבותיו, למקרה שבפנינו :

א. ע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 16.1.14) : המערער התקשר עם קטינות, תוך הצגת עצמו בזהות בדויה של נער צעיר, שלח לקטינות מסרים מיניים בעלי אופי בוטה, וביקש מהן לשלוח לו תמונות עירום, ואף ביקש באחד המקרים מקטינה לבצע מעשים בעלי אופי מיני בגופה. לאחר הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון, בית המשפט קמא גזר על המערער 15 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלוננות. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ב. ע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 2.1.14) : המערער, אדם נשוי ואב, התחזה לחיילת בת 18 במספר אתרים באינטרנט, יצר קשר עם קטינות תוך ניהול התכתבויות בעלות אופי מיני, צילם אותן בעירום חלקי ואף ביקש מהן לבצע מעשים בגופן. כשהקטינות סירבו לבקשותיו איים לחשוף את התמונות ובמקרה אחד אף חשף תמונה. המערער הורשע לאחר הודאתו בכתב אישום מתוקן בריבוי עבירות מין כלפי קטינות איתן יצר קשר דרך רשת האינטרנט וכן בסחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום והצגת תועבה. על המערער נגזרו שנתיים מאסר בפועל, שנתיים מאסר על תנאי משך שלוש שנים בל יעבור כל עבירת מין מסוג פשע או עבירה של סחיטה באיומים או בכוח, וכן הוטל עליו פיצוי למתלוננות. הערעור על חומרת העונש נדחה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

ג. ע"פ (ת"א) 24588-10-11 **מדינת ישראל נ' נחום** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.1.12): הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ב-11 אישומים שעניינם עבירות מין ברמות שונות. הרקע הוא פעילות אינטרנטית שבה נכנס הנאשם לאתר המשמש כרשת חברתית וכ"חצר משחקים וירטואליי" לילדים ולבני נוער, תוך הצגת עצמו כנער בן 16. הנאשם ניהל תכתובות בעלות אופי מיני עם קטינות, כאשר המעשים הסלימו לכלל מעשים מיניים ממש, כאשר המשיב בעל קטינות וביצע בהן מעשי סדום. בית משפט קמא גזר את עונשו 44 חודשי מאסר בפועל ועונשי מאסר על תנאי לתקופות משתנות, בהתאם לעבירות שמדובר בהן וכן פיצוי למתלוננות. ערעור המדינה התקבל ועונש המאסר הוחמר ל-5 שנות מאסר.

ד. ע"פ 3576/14 **מניס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 29.2.16): 2 פרטי אישום שבוצעו באמצעות רשת האינטרנט כנגד סוכן משטרה שהתחזה לקטין בן 12, עבירות של ניסיון למעשה מגונה, במסגרתם אף תואמה פגישה בין הנאשם שם לבין אותו "קטין". בנוסף, נכלל בכתב האישום שם אישום שלישי שעניינו החזקת קבצי מחשב שבהם תמונות וסרטונים של קטינים בעירום. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם של 9 עד 12 חודשים לגבי כל כתב האישום, ונגזרו על הנאשם 9 חודשים של מאסר בפועל. אף כאן הערעור נדחה.

ה. ע"פ 3032/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 2.6.15): מעשים מגונים והטרדות מיניות כלפי 3 קטינות באמצעות רשת האינטרנט. נקבע מתחם עונש כולל בין 18 ועד ל-48 חודש מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ו. ע"פ 538/13 **סבח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.12.2013): עבירות כלפי 9 קטינות לתקופה בת כשנה, הנאשם התחזה לנער בן 15, ובחלק מהמקרים גרם למתלוננות הקטינות לגעת בעצמן, כך שחלק מהאישומים בהם הודה הנאשם היו גרם אינוס וחלק מעשים מגונים "בלבד". במקרה אחד אף נפגש הנאשם על אחת המתלוננות וביצע כלפיה מעשה מגונה. המקרה התברר לפני כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק, כך שלא נקבעו מתחמי ענישה, והעונש הכולל אשר הושת על הנאשם היה מאסר למשך 6 שנים.

בעבירות סחיטה באיומים שעומדות לבדן, מתחם העונש ההולם נע במנעד רחב של עונשים:

א. ת"פ (מחוזי ב"ש) 30762-01-10 **מדינת ישראל נ' תום** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 26.12.10); הורשע נאשם בסחיטה באיומים. לאחר שסיים הנאשם ואחר לרצות את עונש מאסר שנידונו לו בתיק אחר, דרשו מהמתלונן כספים כפיצוי על מאסרם. הנאשם בעל עבר פלילי וריצה מאסרים. נידון ל-9 חודשי מאסר.

ב. ת"פ (מחוזי תל אביב) 22657-04-14 **מדינת ישראל נ' אל סייד** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 16.4.15); הורשע נאשם בסחיטה באיומים. הנאשם הלך יחד עם אחר לדרוש כספים מהמתלונן, אשר לטענת הנאשם היה חייב לאחר כספים. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל-6 חודשי מאסר.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

ג. ת"פ (כפר סבא) 42752-11-14 **מדינת ישראל נ' כהן** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 15.6.16); הורשע נאשם בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם איים על המתלוננת כי יפיץ תמונות עירום שלה אם לא תשלם לו. הנאשם מכור להימורים ביצע את העבירה על רקע חובותיו. לנאשם הרשעה אחת קודמת. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת"פ (ראשל"צ) 65937-12-15 **מדינת ישראל נ' חממי** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 30.3.16), הורשע נאשם בעבירת סחיטה באיומים ובעבירות נוספות. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי וריצה עונשי מאסר. נידון ל- 8 חודשי מאסר.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הפרת הוראה חוקית:

מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצה על דרך של עבודות שירות (ת"פ (אילת) 8665-09-12 **מדינת ישראל נ' חרובי** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.5.13); ת"פ (ירושלים) 1461-08-12 **מדינת ישראל נ' מחמד** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 21.2.13); ת"פ (חיפה) 3022-05-13 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה**, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 18.3.14); ת"פ (מחוזי ב"ש) 39860-03-10 **מדינת ישראל נ' כהן** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.11.13).

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות האיומים:

- א. ת"פ 42579-11-12 **מדינת ישראל נ' אבן צבור** [פורסם בנבו] (14.3.13) וכן ת"פ 9816-01-13 **מדינת ישראל נ' גרישו גברילוב** (2.6.13) – קבע כב' השופט עדן מתחם הנע בין חודשיים ל- 12 חודשים בעבירות איומים כלפי בן משפחה. בגין מעשים אלו נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל;
- ב. ת"פ 6503-03-12 **מדינת ישראל נ' חתוקה** [פורסם בנבו] (4.3.13) - נקבע מתחם הנע בין חודשיים ל- 8 חודשים בפועל בגין עבירת איומים כלפי שופטת.
- ג. ת"פ 348-05-12 **מדינת ישראל נ' אלי בן דוד** [פורסם בנבו] (11.7.12) - בגין עבירות של החזקה ושימוש לצריכה עצמית וכן עבירת איומים כלפי אם, ציין כב' השו' אלון רום כי מתחם הענישה נחזה להיות בעבירות אלו הינו בין עונש מאסר מותנה ועד עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.
- ד. ת"פ 23327-09-11 **מדינת ישראל נ' שלמה מסטרוב** [פורסם בנבו] (29.4.12) - הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 6 חודשים בגין עבירת איומים כלפי רופא בקופת החולים.

אשוב ואדגיש כי ניתן לאתר בפסיקה מנעד רחב של עונשים, והדבר אף בא לידי ביטוי בפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים. מטבע הדברים, כל צד התייצב עם הפסיקה התואמת את עמדתו העונשית. עינינו הרואות, כי מלאכת קביעת המתחם על ידי בית המשפט איננה פעולה אריתמטית כי אם מושפעת מן הנסיבות הקונקרטיות של המקרה. משכך, עיון במדיניות הענישה הנוהגת יש בו אך כדי להכווין את

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

בית המשפט, וברור כי גבולות המתחם יקבעו בסופו של יום על פי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה דנן.

לאחר עיון ולנוכח האמור לעיל אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל- 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

בענייננו, הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, חסך זמן שיפוטי רב והעדתן של המתלוננות ועל כך יש ליתן את הדעת.

מתסקיר שירות המבחן כאמור לעיל, עולה תמונה עגומה, קורות חייו של הנאשם קשות הם, נסיבות חייו מורכבות ואינן פשוטות, הנאשם נעדר מסגרת משפחתית תומכת ויכול שבשל כך התקשה בעבר להתגייס להליך טיפולי.

לצד זה, תסקיר שירות המבחן וכן סיכום הביקור שהוגש על ידי ב"כ הנאשם מבית חולים ברזילי מיום 20.1.20, מצביעים כי לנאשם דחפים מיניים ואלימים מוגברים והוא מתקשה לשלוט בהם, פעולותיו נעשו באופן מתוכנן ומחושב תוך הפעלת מניפולציות על הקורבנות וניצול גילן הצעיר, לצד אלמנטים אלימים בולטים. הנאשם תוך כדי הליך טיפולי ביצע את העבירות בהן הודה במסגרת כתב אישום זה. במאפייניו של הנאשם בולטים אלמנטים של ניצול, מניפולטיביות, תכנון במעשיו, כוחנות כמו גם אלמנטים של שליטה ונקמנות בקורבנותיו, הוא תופס את הקטינות כאובייקט לגיטימי למימוש צרכיו ומתקשה להביע אמפתיה והוא נעדר ביקורת עצמית. מדו"ח הסיכום הרפואי של בית החולים ברזילי, עולה הרושם כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות אנטיסוציאלית.

עיינתי אף בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז, של כב' השופטת דנה מרשק מרום, אשר הסכימה תחילה להאריך את צו השל"צ בעניינו של הנאשם ולתת לו הזדמנות להשלים את ההליך השיקומי. גזר הדין מתאר תמונה דומה לתמונה הפרוסה בפניי כיום.

דעתי אינה כדעת ב"כ הנאשם, שלפיה העבירות המיוחסות לנאשם הינן ברף הבינוני נמוך של המתחם. נכון אמנם כי מונחות בפני בית המשפט דוגמאות רבות לעבירות חמורות לא פחות, ואולם אין להפחית מהמסוכנות הנשקפת מהנאשם, כמו אין להפחית מהפגיעה של הנאשם בקורבנות העבירה ובעובדה כי הנאשם המשיך לבצע עבירות בהיותו בטיפול, בניגוד לתנאי השהייה בהוסטל וכן כאשר תלויה ועומדת כנגדו בקשת שירות המבחן להפקיע את השל"צ ולאחריה אף המשיך במעשיו, לאחר שניתנה לו הזדמנות על ידי בית המשפט המחוזי-מרכז, וצו השל"צ לא בוטל.

התנהגות הנאשם פגעה בצורה מהותית במתלוננות והותירה בנפשן צלקות. בנסיבות אלו, שומה על עונשו של הנאשם לכלול בחובו מרכיב של פיצוי לקורבנות העבירה. זאת הן כדי להקל על הליך שיקומן של המתלוננות והן להבהיר להן כי הפגיעה בהן עמדה לנגד עיני בית המשפט בעת גזירת הדין.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים.
אני מפעילה את המאסר המותנה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 42617-05-17.
עונשי המאסר ירוצו בחופף ובמצטבר כך שבפועל ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.3.20.
 2. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים והתנאי הוא כי במשך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, לא יעבור על עבירה לפי פרק י' סימן ה' לחוק העונשין.
 3. מאסר מותנה של 8 חודשים והתנאי הוא שבמשך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, לא יעבור עבירה של איומים ו/או סחיטה באיומים.
 4. מאסר מותנה למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר והתנאי שלא יעבור הנאשם כל עבירה של הפרת הוראה חוקית.
 5. פיצוי כספי למתלוננות כדלקמן –
 - א.א. – 2500 ₪
 - ב.ב. – 1200 ₪
 - ג.ג. – 1800 ₪
 - ד.ד. – 1200 ₪
 - ה.ה. – 1800 ₪
 - ו.ו. - 750 ₪.
 פרטיהם המלאים של המתלוננות ימסרו למזכירות בית המשפט על ידי המאשימה.
- סה"כ חיובי הפיצויים בסך של 9,250 ₪ ישולמו ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 15/3/21 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
6. קנס כספי בסך 2,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יופקד בקופת בית המשפט בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/5/21 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
- עוד אוסיף בשולי גזר הדין, לאור כל האמור לעיל ולאור הנאמר בתסקיר שירות המבחן, כי מומלץ שהנאשם יעבור במהלך תקופת מאסרו הליך טיפולי המותאם למצבו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13844-04-20 מדינת ישראל נ' דרוקר(עציר)

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

העתק מגזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

גזר הדין ניתן לפרסום כיוון שהוא אינו כולל פרטים מזהים כלשהם של המתלוננות. יודגש כי קיים צו איסור פרסום על שמות המתלוננות ועל כל פרט העלול להביא לזיהוין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, במעמד הצדדים.

עינת רון, שופטת - נשיאה